"మనుషులు మారలేదు"

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

■ విజయవాడ, బందరు బస్సు మార్గంలో వున్న వో చిన్న వూరు అది. ఆ వూరి నుంచి నాలుగు మైళ్ల దూరంలో వుంది వో పల్లెటూరు.

ఆ చిన్న పల్లెటూరులో ఓ గుడి. గుడిలో పెళ్ళి జరుగుతోంది చిన్నపిల్లల బొమ్మల పెళ్ళి కాదు. నిజమయిన, వయసులో వున్న వాళ్ళ పెళ్ళి.

అర్ధరాత్రి రెండున్నరవుతోంది కాబట్టి ఆ పల్లెటూరులో చాలామంది నిద్రపోతు న్నారు. నిద్రపోతున్న వాళ్ళలో చాలామంది ముసలివాళ్ళు.

ఆ రాత్రి ఆ పల్లెటూళ్ళో ముసలితనం నిద్రపోతోంది. యవ్వనం మేల్కొని వుంది. గుడినిండా గుమిగూడి వున్న యువ కులు, యువతులు సంబరపడుతున్నారు, ఆ గుడిలో పెళ్ళి జరుగుతోంది కనక.

గర్భ గుడికి ఇవతల పెళ్ళి పీటల మీద కూర్చునివున్నారు ఇద్దరు నవ వధూవరులు. బాజాలు మోగుతున్నాయి, ఆ చిన్న పల్లె టూరిలో అందరికీ వినపడేటట్టుగా. చాలా మందికి బాజాల చప్పుడికి మెలకువ వచ్చింది,

ముసలివాళ్ళకి.

'ఈ పట్నం పిల్లలకి ఎంత ధైర్యం ? ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళకి తెలియపరచకుండా, వాళ్ళ సమ్మతి లేకుండా, రహస్యంగా ఇక్కడికి వచ్చి ఎలా పెళ్ళిచేసుకోగలుగుతున్నారో? ఎంత గుండె నిబ్బరం' అనుకున్నారు నిద్ర చెడిన కొందరు.

పాపం. కుర్రాళ్ళకి ఏం తెలియదు. అనుభవంమీద నేర్చుకుంటారు, ఇప్పుడు ఆదర్శం అనుకున్నది చివరకి ఒ అఘాతం అవుతుంది. మరోకులందాన్ని చేసుకోవటం ఎంత బుద్ధి తక్కువ అనుకున్నారు మారని, మెలకువ వచ్చిన మనుషులు.

ఈ పెళ్ళి కాదు గాని మన నిద్ర చెడుతోంది అనుకున్నారు నిద్రపోతులు.

కొందరికి అసలు మెలకువే రాలేదు

పెళ్ళి ఆగలేదు. జరుగుతూనే వుంది. పెళ్ళికొడుకు తరఫున, పెళ్ళికూతురు తరఫున ఎవరూ లేరు, ఒక్క నలుగురు స్నేహితులు తప్ప. ఆ నలుగురూ పెళ్ళికొడుకు స్నేహితులు ఈ కులాంతర వివాహాన్ని ప్రోత్సహించి, పెళ్ళి జరిగేందుకు చేయూత నిచ్చినవాళ్ళు పెళ్ళికి కావల్సిన ఏర్పాట్లు రహస్యంగా చేసినవాళ్ళు.

మనుషులు మారలేదు

ఆ నలుగురూ గాక నూట ఏభై మంది పైనే వున్నారు వుత్సాహవంతులయిన యువకులు యువతులు. వాళ్ళే పెళ్ళిపెద్దలు.

సరదాగా చూస్తున్నారు పెళ్ళి. ఎవరికి వారు ఆ పెళ్ళి తమ ఇంట్లో జరిగేదిలాగా భావిస్తున్నారు, ఛెణుకులు విసురుతూ ఉత్సాహంగా చూస్తున్నారు. తమ గ్రామంలో మొట్టమొదటిసారి జరిగే ఆ కులాంతర వివాహాన్ని

పట్టుబట్టల్లో, పెళ్ళికళతో, సిగ్గుతో, వోర చూపులతో, నుదుట బాసికాలతో కూర్చుని వున్న ఆ జంటని చూసి అందరూ సంబరపడ్డారు

వాళ్ళ వాళ్ళు ఎవరూ రాలేదనే లోటు జరగనివ్వలేదు కుర్రకారు ఆడవాళ్ళంతా పెళ్ళికూతురుతరఫు వాళ్ళు మొగవాళ్ళంతా పెళ్ళికొడుకు తరఫు వాళ్ళు, ఒకరి కొకరు వియ్యాలవారు

బ్రాహ్మణుడు వేదమంత్రం చెప్పి, పెళ్ళికొడుకుని పెళ్ళికూతురు చెవులో చెప్పమన్నాడు. పెళ్ళికొడుకు చెపుతున్నాడు, పెళ్ళికూతురు చెవులో, పెళ్ళి జరిపించే బ్రాహ్మణుడు చెప్పే మంత్రాలని.

'గట్టిగా' అరిచారు కుర్రాళ్ళు

'వాళ్ళ రహస్యాలు మీ కెందుకు?' సమాధానం చెప్పారు ఆడవాళ్ళు.

అందరి మొహాలనిండా చిరునవ్వులు, తలంబ్రాల వేడుక మొదలయింది.

అసలు పెళ్ళిలో తలంబ్రాల వేడుక చాలా ముఖ్యమయిన ఘట్టం. రసవత్తరమయిన సన్నివేశం. హుషారెక్కించే సంఘటన, గుర్రవు రేసులు ఇచ్చే వుత్సుకత కలిగిస్తుంది.

పెళ్ళికొడుకు, పెళ్ళికూతురు ఎవరికి వారు పోటీపడి తలంబ్రాలు పోసుకుంటున్నారు, ఆడవాళ్ళు పెళ్ళికూతురిని ప్రోత్సహిస్తున్నారు, మొగవాళ్ళు పెళ్ళికొడుకుని ప్రోత్సహిస్తున్నారు ఒకరి కొకరు పోటీపడి తలంబ్రాలు పోసుకుంటూంటే అంతా సంతోషంగా చూస్తున్నారు

పెళ్ళికొడుకు పళ్లెం పళ్లెమే ఎత్తి పెళ్ళికూతురి నెత్తిమీద కుమ్మరించాడు.

'సెభాష్. మా పరువు గక్కించావు' అరిచారు మొగాళ్ళు

'అన్యాయం మీది తప్పు'

ఎదుర్కొన్నారు ఆడాళ్ళు.

బ్రాహ్మణుడు చెప్పిన ప్రకారం పెళ్ళికొడుకు నెత్తిమీద చెయ్యి పెట్టింది పెళ్ళికూతురు సిగ్గుపడుతూ. తర్వాత పెళ్ళికొడుకు వంతు బ్రాహ్మణుడు మంత్రం చదువుతున్నాడు.

'సెన్సార్'

అరిచాడు కొంటె కుర్రాడు.

ఘొల్లున నవ్వారు అంతా. చెయ్యి తీసేసాడు పెళ్ళికొడుకు, ఈసారి పెళ్ళి జరిపించే బ్రాహ్మణుడు కూడా నవ్వాడు.

మధ్యలో మండుతున్న మంట చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేస్తున్నారు, కొంగుముడి వేసుకున్న కొత్త దంపతులు, బ్రాహ్మణుడు మంత్రం చదువుతూంటే.

'ఎవరడుగుల్లో ఎవరు నడుస్తున్నారు?' అడిగిందో అమ్మాయి.

మీ వాళ్ళంటే, కాదు మీ వాళ్ళని వాదించుకున్నారు కుర్రకారు, అమ్మాయిలు.

ఏడడుగులు నడిచారు. బ్రాహ్మణుడు చెప్పినదంతా చేసారు, కీలుబొమ్మల్లాగా.

'అదిగో చూడండి. అరుంధతీ నక్షత్రం' పెళ్ళికూతురు పైకి చూస్తోంది. కాని

మొటిమలా?

కోమలమైన మీ ముఖ సౌందర్యమునకు వికారము కలుగజేయు మొటిమలను క్యూటోన్ అతి శీఘ్రముగ నివారించును. క్యూటోన్ లో 4 శక్తివంతమైన క్రిమి సంహారక మూలికా తైలములు చేరి యుండుటచేత!

1. మొటిమల మీద రుద్దిన వెంటనే చర్మపు పై పొరలోని చీమును వెడలించి బాధను తగ్గించును.
2. ప్రతిదినము రుద్దుచుండిన మొటిమలు వాపు తగ్గిపోవును.
3. మొటిమల వలన ఏర్పడిన గుంటలను కూడా పూర్తిగా పోగొట్టును.
4. క్యూటోన్ చెవిలో పోటు, గజ్జి, దురదలు మొదలగు చర్మ వ్యాధులను నివారించును.

క్యూటోన్ నిరపాయకరమైన మూలికా తైలము.

క్యూటోన్ అన్ని షాపులలోను దొరకును.

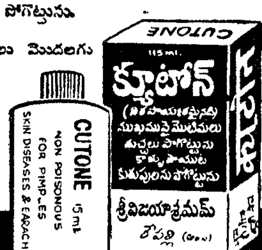

తయారుచేయువారు.
శ్రీ విజయాశ్రమమ్ రేపల్లె (ఆంధ్రప్రదేశ్)

TWINKLERS

పెళ్ళికొడుకు మాత్రం పెళ్ళికూతురువైపు చూస్తున్నాడు దేనికో

'పైకి చూడు బాబూ'

చెప్పాడు బ్రాహ్మణుడు

'అయస్కాంతం పైన లేదు' సన్నగా చెప్పాడో కుర్రాడు

పెళ్ళి అయిపోయింది. ఇక యిద్దరూ భార్య భర్తలయిపోయ్యారు పెళ్ళి పూర్తయ్యేసరికి ఇద్దరూ సిగ్గులో మొగ్గలయి పోయారు ఆ పెళ్ళి చూడటానికీ, జరిపించడానికీ వచ్చినవాళ్ళ ముందు

'చూడముచ్చటగా వున్నారు' అన్నాడొకడు

'పాపం. వాళ్ళ పెద్దవాళ్ళకి ఈ పెళ్ళి చూసే అవకాశం లేకపోయిందిగా' అన్నాడు మరొకడు

'ఇద్దరూ ఒకే ఆఫీస్‌లో పని చేస్తున్నారుట.'

'ప్రేమించుకున్నారు కూడా. ఇద్దరు చేరి ఆరు నెలలయినా కాలేదుట.'

'ఇద్దరిదీ విజయవాడే.'

'ఇప్పుడు ఎక్కడ వుంటారు ?'

'ఇల్లు తీసుకున్నారుట విజయవాడలో వేరే.'

'అతను బ్రాహ్మణుడు ఆమెది ఏకులమో తెలియదు గాని నాన్‌బ్రాహ్మిన్'

పెళ్ళి అంతా అయ్యాక విశ్రాంతి తీసుకుంటూ ముచ్చట్లు చెప్పుకుంటున్నారు అంతా. కొందరు నవ వధూవరుల చుట్టూ చేరి వాళ్ళ ప్రేమకథను, పెళ్ళికి యింట్లో ఎదుర్కోవల్సివచ్చిన బాధలను, ఇకముందు ఏం చేయబోయేదీ వింటున్నారు.

ఆ మారుమూల పల్లెలో పెళ్ళి ఏర్పాటు చేయబడటానికి కారణం, పెళ్ళికూతురుకి తెలిసిన ఒకతను చదువుకున్నవాడు. మంచి ఆదర్శాలు గలవాడు. కులాంతర వివాహాలను ప్రోత్సహించేవాడు మరో కులంవాళ్ళనే చేసుకోలేకపోతే, ఇక చంద్రమండలందాక వెళ్ళే దెప్పుడు అనే స్వభావం గలవాడు,

ఆ పల్లెటూరులో పెద్ద లీడర్. వో రాజకీయపార్టీతో బాగా తిరిగి, ఎలక్షన్స్‌లో నిలబడ్డాడు అతనిద్వారా అయితే పెళ్ళికి సహాయం ఎక్కువగా లభిస్తుందని అతనికి విషయం చెబితే, ఎగిరి గంతేసి ఒప్పుకున్నాడు

అతనుగాక పెళ్ళికొడుకు నలుగురు స్నేహితులు మంచి చేయూతనిచ్చారు. వివాహం జరిపించారు.

ఓ అయిదు నిమిషాలు మాట్లాడాడు, పెళ్ళి అందరూ అయి ఇళ్ళకి వెళ్ళబోయే ముందు, ఆ లీడర్

'పెళ్ళికొడుకు రావు నిజంగా ఆదర్శప్రాయంగా మనందరికీ దారి చూపాడు కులం, మతం, ఇవన్నీ బూజు పట్టిన పాత సిద్ధాంతాలు. కొత్త తరం రావాలి! మనుషులు మారాలి ప్రస్తుతం వున్న వ్యవస్థ పోవాలి. పూర్తిగా రూపు మాసిపోవాలి. కాలం మారింది మనుషులు మారారు — నిదర్శనం ఈ జంట ఇంకా మారాలి'

రాజకీయ నాయకుడి ధోరణిలో సాగిపోయింది వుపన్యాసం వుద్రేకంగా.

తర్వాత రావు—పెళ్ళికొడుకు అందరికీ తన కృతజ్ఞతలు తెలియజేసాడు, పెళ్ళికి సహాయపడ్డందుకు

'ఇక వెళతాం' చెప్పాడు చివరకి.

'ఎక్కడికి ?' అడిగారు ఎవరో.

'విజయవాడకి. ఇంటికి.'

'అప్పుడే'

'పెళ్ళయిపోయిందిగా'

'కాలేదు పూర్తిగా'

'ఇంక ఇక్కడేం చేయాలి? అంతా అయిపోయిందిగా' అన్నాడు రావు అమాయకంగా

'అయిపోయిం దంటావేమిటోయ్, నీ పెళ్ళాం బంగారం గాను అసలుది కాలేదుగా'

'ఏమిటి అసలుది ?'

'పెళ్ళిలో ముఖ్యమయిన భాగం'

'ఏమిటి ?'

'అదే'

ముసిముసిగా నవ్వారు

'ఏది ?'

'కార్యం'

'ఓ!'

'అవును మొదటి రాత్రి అది కూడా పూర్తిచేసుకుని వెళ్ళండి'

'ఇక్కడా? పర్వాలేదు..'

నసిగాడు రావు

'అక్కడ అద్దె కొంపల్లో ఏం సుఖం? మీ కోసం ఏర్పాటు చేసాము దగ్గరలోనే చిన్న మల్లెపొద వుంది దాంట్లో హాయిగా వుంటుంది.'

'వద్దులెండి.'

'మొహమాట పడకండి ఎవరూ రారులెండి. మేం అంతా ఇంటికి వెళ్ళి పడుక్కుంటాం. ఎవరూ కొంటెవాళ్ళు మధ్యలో రాకుండా నలుగురయిదుగురు కాపలా వుంటారు ఉదయం దాకా కారులోనే నిద్రపోతాడు డ్రైవర్. ఇప్పుడు వాడిని లేపడం దేనికి? మీరే హాయిగా ఆ మల్లె పొదలో పడుక్కోవచ్చు.'

అందరిలోకి ధైర్యం గల అమ్మాయి అన్నది ముందుకు వచ్చి, నవ్వునాపుకుంటూ

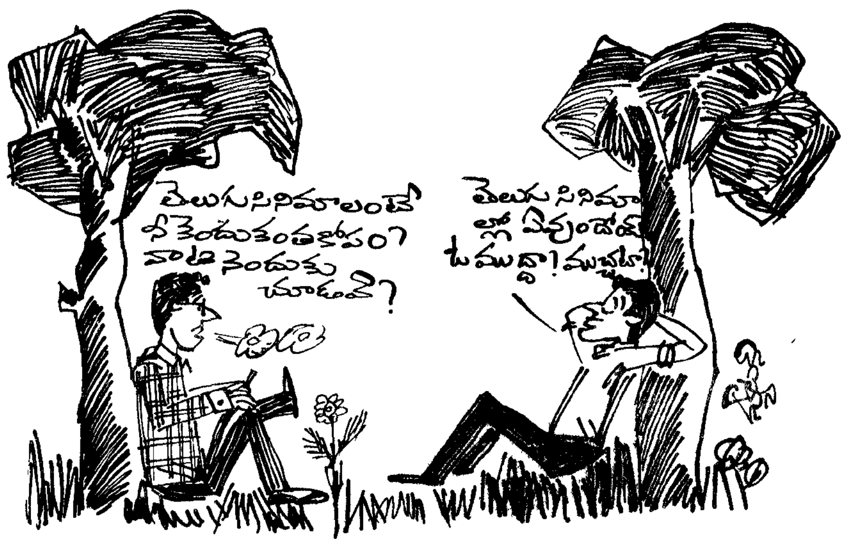

[illegible] అన్నట్లుగా చూసాడు రావు కొ[illegible] భార్య వంక 'మీ ఇష్టం'అన్నట్లుగా చూసింది.

'[illegible]' అన్నాడు రావు.

[illegible]కి వాళ్ళు వెళ్లిపోయారు [illegible]తో పాటు మరో ఆరు [illegible]వు కదిలారు [illegible]ంగుల దూరంలో వుంది [illegible]

[illegible] ఈ ఎద రహస్యంగా ప్రేమి[illegible]వేందుకు ఉపయోగ పడింది [illegible] కొంతమంది కులాలలాంటి [illegible]తో విడిపోవాల్సివచ్చింది అయిష్టం [illegible] కాని విజమయిన దంపతులు మొదటి [illegible] అక్కడ గడపటం మీదే ప్రథమం [illegible].'

[illegible].

[illegible]ంత ఇరుకుగా లేదు ఆ [illegible] వో పెద్ద గదిలా వుంది [illegible] మల్లె తీగలు అల్లుకుని [illegible] కర్రలతో గోడలులాగా [illegible]కి చిన్న ద్వారం లోప[illegible] లోపలకి వచ్చి తలుపు మూసారు

మట్టి నేల కాదు క్రిందంతా ఇసుక. ఆ ఇసకమీద తెల్లటి ఇస్త్రీ చేసిన దుప్పట్లు రెండు పరచి వున్నాయి వాటినిండా మల్లె పూలు వాటి మధ్య అరంగుళం దూరం కూడా లేదు

పైన సందుల్లోంచి పడుతున్న చంద్రుని వెన్నెల కిరణాలు మెత్తటి ఇసక అన్నిటికీ

మనుషులు మారలేదు

మించి మల్లెపూల మధురమయిన వాసన, మల్లెపువ్వులాంటి, కోరుకున్న మనుషడ్డ కన్నె పిల్ల

'ఎవరయినా మధ్యలో వస్తారేమో ?' అన్నది పెళ్ళికూతురు సిగ్గుగా

'రారు. కంచె చేను మేస్తే చెప్పలేం గాని '

నవ్వాడు రావు

'వీళ్ళంతా అబ్బ ఎంత మంచివాళ్లు,'

'తర్వాత వాళ్ళ సంగతి '

మీదికి లాక్కున్నాడు రావు భార్యని

చిలిపిగా నవ్వి అన్నది

'మీ బ్రాహ్మణత్వం మంటకలసిపోతుంది '

'ఇప్పుడు కలవాల్సింది బ్రాహ్మణత్వం కాదు '

చెవులో చెప్పాడు రావు భార్యకి యేం కలవాలో సూర్యుడు ఉదయిస్తూండగా, వాళ్లలోని కోరికలు ప్రస్తుతానికి అస్త మిస్తూండగా నిద్రపోయారు అలసిపోయిన ఆ దంపతులు

కారు హారన్ విని మెలకువ వచ్చింది రావు భార్యకి రావుని లేపింది

'అబ్బ, పదకొండయిందే' అన్నాడు రావు చేతి గడియారం వంక చూసుకుని

'రండి ఇంత ఆలస్యం అయితే వాళ్లే మన్నా అనుకుంటారు '

ఇద్దరూ బయటికి వచ్చారు ఆ మల్లె పందిరిలోంచి అలాగే చూస్తూండి

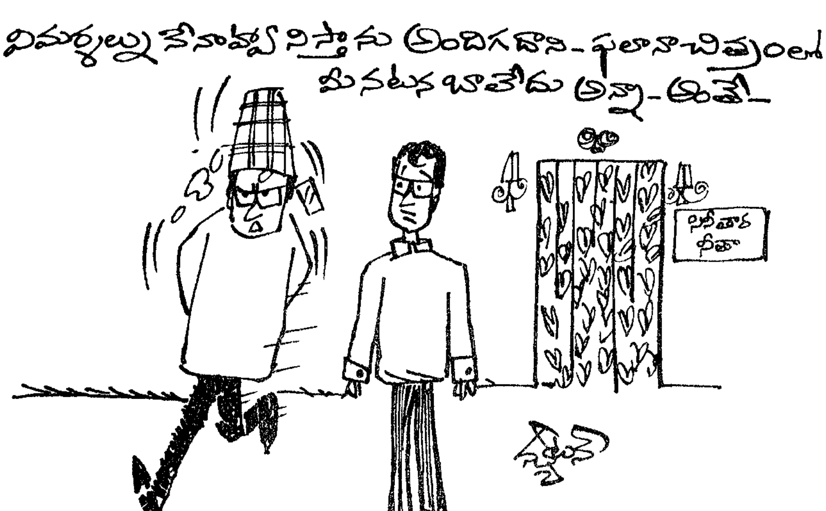

పోయారు !

నిన్న రాత్రి పెళ్లికి వచ్చిన వాళ్ళంతా, మల్లె పొదకి వంద గజాల దూరంలో కూర్చుని చూస్తున్నారు వాళ్ళ కోసం చేతులు వూపారు ఆడవాళ్లు వాళ్లని చూస్తూ ఈలలు వేసారు ఈల వచ్చిన మొగవాళ్లు

* *

దాదాపు వో పదివేల రోజుల తర్వాత

[illegible] ప్రయత్నాలు చేసాడు [illegible] కాని ఎవరూ సమ్మతించలేదు కూతురు పెళ్లి కావటంలేదే అనే దిగులు పట్టుకుంది ముసలి దంపతులకి

చివరి ప్రయత్నంగా వో వుత్తరం రాసాడు రావు, తన పెళ్ళిలో తనకి సహాయపడ్డ మిత్రులు నలుగురికీ

'డియర్ ఫ్రెండ్,

దాదాపు మూడు దశాబ్దాల క్రితం నా పెళ్ళికి సహాయం చేశారు ఇప్పుడు మరో సారి కోరుతున్నాను మీనుంచి మళ్ళీ కాలం మారలేదోయ్, ఇంకా కులం కులం కులంపట్టుకుని వేలాడుతున్నారు మనుషులు పెద్దమ్మాయికి ఇరవైయేదు వస్తోంది ఇంకా ఇరుకు స్వభావాలు మారలేదు మనవాళ్లల్లో, గోత్రం, కులం, ముఖ్యం పిల్లకన్నా, పిల్ల గుణం కన్నా

బయటికి చెప్పదుగాని, నాకు తెలుసు అది మనసులోపడే బాధ ఇప్పుడనిపిస్తోంది నేను పొరపాటు చేసానేమోనని—ఆ వయ సులో ఇంత ముందుకు ఆలోచించే శక్తిలేదు కదా ?

ఇప్పుడు ఈ వుత్తరం రాయడానికి కారణం ఏమిటంటే, మీ అబ్బాయిని వుంచు కుని వూరంతా వెతికాననిపిస్తోంది మీ అబ్బాయి ఒప్పుకుంటే ఆమూడు ముళ్ళు వేయించేద్దాం

సమాధానం కోసం ఎదురుచూస్తూ

—రావు

పోస్టు చేయబోయేముందు పెద్దకూతురుకీ చూపించాడు వుత్తరాన్ని, చదివి, నవ్వి వూరుకుంది

మూడోరోజే సమాధానాలు వచ్చాయి, ముగ్గురినుంచి, కూతురుని పిలిచి చదవ మన్నాడు

రావు మడతమంచంమీద పడుక్కొని, కళ్లు మూసుకుని, కూతురు చదివేది విన

సాగాడు

డియర్ రావ్

చాలా రోజులతర్వాత నీ నుంచి వుత్తరం వచ్చినందుకు సంతోషం మా పెద్దాడికి మేనరికం సిద్ధంగావుంది నీకు తెలుసుగా మా ఇంట్లో అందరికీ మేనరికమే అచ్చి వచ్చిందని నీ ప్రయత్నాలు నువుచెయ్యి, అధైర్యపడక కాలంవస్తే అదేఅవుతుంది

'బావుంది కదూ?' అన్నది కూతురు నవ్వి

'రెండో వుత్తరం చదువు వాడుమాత్రం ఏంచేస్తాడు?' అన్నాడు రావు కళ్ళు తెరవ కుండానే

రెండో వుత్తరం విప్పి చదివింది రావు పెద్ద కూతురు

'డియర్ రావ్,

మా వాడు వుట్టి బదుద్ధాయి పెళ్లి చేసుకోనంటున్నాడు పాతికవేలిస్తామంటూ వస్తున్నారు చాలామంది వూహు కాదు ససేమిరా అంటున్నాడు ఎన్నిచెప్పినా వినటం లేదు కాబట్టి వాడి పెళ్లి విషయంలో నేను బాధ్యుడిని కాను

ఇకపోతే, నేనీమధ్య గుంటూరు దగ్గర వో నాలుగెకరాల మాగాణి కొన్నాను దాంట్లో వరి, పచ్చిమిరప '

'మూడోది చదువు' అన్నాడు రావు మధ్యలోనే.

'ఏం? బాగున్లేదా?'

నవ్వి, రెండోవుత్తరం పక్కన పడేసి మూడోది అందుకుంది రావు కూతురు

'వాడు మంచివాడు అందరికన్నా'

తన ఆశని వ్యక్తం చేసాడు రావు

'డియర్ రావ్,

నీ వుత్తరం

తప్పు నంబర్ డయిల్ చేసావు

'ఇదెట్లావుంది? రెండేరెండు వాక్యాలు. బాగుందికదూ?'

మంచంమీద పడుకొనివున్న తండ్రి మొహంలోని బాధతాలూకు ఛాయలు గమనించి, రావుని ఆట్టే విసిగించడం ఇష్టంలేక, లోపలికి వెళ్లిపోయింది రావు పెద్దమ్మాయి

మూడు రోజుల తర్వాత వచ్చింది నాలుగో స్నేహితుడినుంచి వుత్తరం.

'చదువు' అన్నాడు రావు ఆతంగా. 'నలుగురిలో వాడు మిన్న.' రావు చూపించిన వుత్సాహం, ఆసక్తి లేవు పెద్దకూతురులో మామూలుగానే విప్పింది వుత్తరం' గొంతు సర్దుకుని చదివింది

'డియరెస్ట్ రావ్'—'

'ఏమని రాసాడు?' అడిగాడు రావు.

'డియరెస్ట్ రావ్,

సూటిగా, క్లుప్తంగా రాయదలచుకొన్నది రాస్తాను ముప్పై సంవత్సరాలు అవుతోంది నీ పెళ్ళయి అప్పుడు నీకు ఎదురయిన సమస్యలే ఇప్పుడూ ఎదురు అవుతున్నాయి అవునా? మావాడిని మీ అమ్మాయినిచ్చిచేస్తే, పాతికేళ్లతర్వాత ఈ సమస్యలు మళ్లీ మావాడికి తయారు. అప్పుడు వాడేం చేస్తాడు? ముప్పైఏళ్లుగా మారని ఈ సంఘం, పాతికేళ్ళ తర్వాతకూడా మారదు

అప్పుడు యువకులం కాబట్టి ఆదర్శం పేరుతో ఏదేవో చేసాం, ఆ ఆదర్శం అంతా కొట్టుకుపోయింది నాలో, ఈ ముప్పైఏళ్ళ అనుభవంతో

స్నేహితుడివి కాబట్టి వో సహాయం చేయదలచుకున్నాను. వుత్తరం చివర రాస్తున్నాను ఒకతని చిరునామా మీ అమ్మాయికి నచ్చితే అతన్ని కుదుర్చుకోవచ్చు స్వచ్ఛమయిన బ్రాహ్మణుడు వై[illegible] అతని చెల్లెలు వో క్రిస్టియన్ని [illegible] వెళ్లిపోయింది కాబట్టి [illegible] అయిదొచ్చినా ఇంకా వివాహం..... [illegible]

'ఇంక చదవక్కర లేదు' [illegible]

పెద్దకూతురు [illegible]హాగా, [illegible]

'వెధవ. లేచి పోయినదాని అన్నయ్యట'

'ముప్పైఏళ్ళ క్రితం అమ్మనికూడా ఇలాగే అనుకుని ఉంటారు అంతా.'

రావు మాట్లాడలేక పో[illegible]

'అంతే నాన్నా ముప్పై ఏళ్ళ క్రితం కానీ, ఇప్పుడు పాతికేళ్ళ తర్వాత [illegible] ఎవ్వడయినా ఇంతే లోకం [illegible] [illegible]యితే ధైర్యం చేసేదుంటుంది. [illegible]తే లేచి పోయేదుంటుంది.'

'ఛ్ఛ! కాలం మారిపోయిందమ్మా.'

భారంగా అన్నాడు రావు

'అబద్ధం.'

'మరి? కాలం మారలేదు నిజంగా'

'మారనిది కాలం కాదు నాన్నా, మనుషులు మనుషులు మారలేదు

లేచి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది రావు పెద్ద కూతురు ●

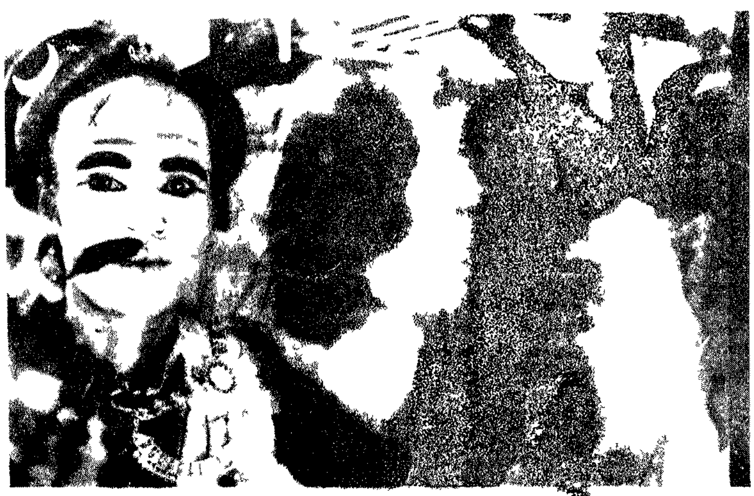

'అర్ధనారీశ్వరుడు'

సాధారణంగా మనం ఈ పగటి వేషగాళ్ళని పల్లెల్లో చూస్తుంటాము. కానీ యిప్పుడు మదరాసులోని ఎలక్ట్రిక్ ట్రైన్‌లలో కూడా కనిపిస్తున్నారు ఈ పగటి వేషగాళ్ళు

(ఫొటో సఖ చిత్రకారుడు శ్రీ సంపత్ కుమార్)